

SUMMARY

LIABILITY FOR GROSS HUMAN RIGHTS VIOLATIONS: FROM CRIMINAL TO CIVIL REMEDIES

The starting point of this research is the observation that the protection of human rights and the prevention of human rights atrocities can only take place through a universal system of different means of accountability which create enough deterrence for the future state or individual offender.

This research consists of four parts: Part A explores and outlines the different existing ways and means of traditional human rights protection under the international and regional human rights regimes. It focuses on the aspect of victim protection from human rights violations through protective means available under the different human rights regimes. Part A concludes that the existing means and ways of protecting human rights are by far not sufficient to ensure the compliance of states with the existing provisions on human rights protection and that the protection of human rights remains an unfinished chapter of international law.

Parts B and C analyze the evolving approach to hold states and individuals directly accountable for gross human rights violations, via the means of criminal and/or civil responsibility. Part B explores the possibilities of human rights protection by the means of criminal prosecution. It outlines the development of the concept of criminal responsibility from the days of Nuremberg to the present International Criminal Court in The Hague. The main focus is on domestic criminal procedures as a supplement and possibly alternative to international prosecution. This part concludes with the observation that the present mechanisms and means available under the existing international and domestic jurisdictions fail to establish individual criminal accountability at the necessary global scale and therefore fail to deter the commission of future genocide.

Part C explains the necessity to establish an international system of civil liability for human rights atrocities as a supplement and (even) alternative to the existing mechanisms of accountability. The present possibilities for the individual victim to obtain financial redress for his suffering under international law are outlined and discussed. The further option of asserting civil legal action for human rights violations under domestic jurisdictions is

scrutinized and evaluated with a special focus on the USA as the state which has so far the strongest adjudication of human rights claims. This part concludes with the finding that the individual victim of human rights violations still lacks the necessary forum with the respective judicial means to hold the perpetrator financially liable for his human rights violations.

Part D introduces a draft Statute on a (future) Convention on Individual Civil Liability for Human Rights Atrocities as a supplement for the existing ways of human rights protection. Each provision of the draft statute is evaluated in the context of already existing legal instruments, jurisprudence and, if available, examples of customary usage. The draft's overall aim is the establishment of a working system of civil liability for the individual and corporate human rights perpetrator for a selection of egregious human rights atrocities qualifying as so-called international or transnational human rights torts.

This research concludes with the finding that only a combination of the existing ways and means of human rights protection, the consequent application of the existing provisions and finally their further development can safeguard the protection of human rights at a global scale.

OPSOMMING

Aanspreeklikheid vir Growwe Menseregte Skendings: Van Kriminele to Siviele Remedies

Die vertrekpunt van hierdie navorsing is die observasie dat die beskerming van menseregte en die voorkoming van menseregte skendings slegs kan geskied deur 'n uinversele stelsel van verskillende toerekenbare middele, wat 'n afwering kan skep vir toekomstige staat of individuele oortreder.

Die navorsing bestaan uit vier afdelings. Afdeling A ondersoek en sit uit een die verskillende bestaande maniere en middele vir tradisionele menseregte beskerming onder die internasionale en nasionale stelsels. Dit fokus op die aspek van die beskerming van slagoffers van menseregte skendings deur die gebruik van die beskermende maatreels wat bestaan onder die verskillende menseregte stelsels. In Afdeling A word die gevolgtrekking gemaak dat die bestaande middele en maniere van menseregte beskerming nie genoegsaam is om nakoming van die bestaande bepalinge oor menseregte beskerming te verseker nie en as gevolg hiervan bly die beskerming van menseregte 'n onbevredigende hoofstuk van internasionale reg.

Afdeling B en C ontleed die ontwikkelende benadering om state en individue direk aanspreeklik te hou vir growwe menseregte skendings deur kriminele en siviele verantwoordelikheid. Afdeling B ondersoek die moontlikheid van menseregte beskerming deur middel van kriminele vervolging. Dit sit uit een die ontwikkeling van die kriminele toerekenbaarheidskonsep vanaf die dae van Versailles en Nuremberg tot die huidige Internasionale Kriminele Hof in Den Haag. Die hoof fokus word geplaas op nasionale kriminele prosedures as 'n aanvulling en moontlike alternatief tot internasionale vervolging. In die afdeling word die gevolgtrekking gemaak dat die huidige meganismes en middele wat beskikbaar is onder die bestaande internasionale en nasionale jurisdiksies nie genoegsaam is om individuele kriminele toerekenbaarheid op die nodige globale skaal te vestig nie en dus nie suksesvol sal wees in die afwering van toekomstige volksmoorde nie.

In Afdeling C word die noodsaaklikheid verduidelik vir die vestiging van 'n internasionale stelsel van siviele aanspreeklikheid vir menseregte skendings as aanvulling en (selfs) alternatief tot die bestaande verantwoordelikheidsmeganismes. Die bestaande moontlikhede vir 'n individu om finansiële remedies te verkry vir sy lyding onder internasionale reg word

uiteen gesit en bespreek. 'n Verdere opsie vir die instelling van siviele regsaksie vir menseregte skendings in nasionale jurisdiksies word ondersoek en evalueer met spesifieke fokus op die Verenigde State van Amerika as die staat wat sover die sterkste menseregte litigasie het. In die afdeling word die gevolgtrekking gemaak dat die individuele slagoffer van menseregte skendings steeds die gebrek aan die nodige forum met die nodige regsmiddele ondervind om die oortreder finansieel aanspreeklik te hou vir die menseregte skendings.

Afdeling D omvat 'n Konsep-Konfensie (toekomstige) op Individuele Siviele Aanspreeklikheid vir Menseregte Skending as 'n aanvulling vir die bestaande maniere van menseregte beskerming. Die artikels van die Konsep-Konfensie word evalueer in die konteks van bestaande regsinstrumente en jurisprudence en voorbeelde van gewoontereglike gebruike, indien beskikbaar. Die algemene oogmerk van die Konsep-Konfensie is die vestiging van 'n werkbare stelsel van siviele aanspreeklikheid vir die individuele en korporatiewe menseregte skender vir 'n aantal erge menseregte skendings wat kwalifiseer as internasionale en transnasionale menseregte oortredings.

Die gevolgtrekking van die navorsing is dat slegs 'n kombinasie van die bestaande maniere en middele van menseregte skendings, die gevolglike toepassing en ontwikkeling van die bestaande bepalings, sal verseker dat die individu beskerm is teen menseregte skendings op 'n globale skaal.